

Man skal møde der Kl. 9 om Morgenen, og det trækker ud til hen paa Eftermiddagen, saa at enkelte af Magistratens Medlemmer, som jeg siger, maa afse en 14—15 fulde Arbejdsdage dertil. Enhver vil sikkert kunne forstaa, at det næsten er umuligt for en Mand, der har andre Ting at passe, andre Pligter at opfylde. Tidligere har det ikke været saaledes. I Loven om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 1857 stod der ogsaa, at Magistraten skulde give Møde, men der stod tillige, at Magistraten kunde lade møde ved Embedsmænd, det vil sige, at de kunde sende f. Eks. en Kontorchef eller en Fuldmægtig, som saa blev udrustet med samme Myndighed som Magistratens Medlem og kunde give Møde i Stedet for Magistraten.

Jeg vil nu, da denne Sag om Omordning af Sessionsforholdene i Kjøbenhavn er kommen frem, gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, om han ikke vilde være villig til at foretage en Ændring i Værnepligtsloven af 1869, saaledes at Forholdet kunde blive det samme, som det var efter den Lov, jeg nævnte før, af 1857, saa at Magistratsmedlemmerne kunne faa Lov til, i Stedet for at møde personligt, at give Møde ved en Embedsmand. For Borgerrepræsentation her i Kjøbenhavn er Sagen betydeligt lettere, idet den Pligt, som paahviler den, kan fordeles paa 42 Medlemmer. Den er egentlig bleven lettere i de senere Aar, idet det tidligere Borgerrepræsentantantal ved Indlemmelsen af de 3 Sogne er vokset fra 36 til 42 Medlemmer. Naar denne Pligt altsaa nu kan fordeles paa 42 Medlemmer, vil det med andre Ord sige, at hvert af Medlemmerne kommer til at give Møde een Dag paa Sessionen og nogle af dem 2 Dage. Men for Magistraten er det en Byrde, som det efter Forholdenes Udvikling er bleven meget vanskelig at varetage, naar den ogsaa skal passe de øvrige Pligter, den har paa sig.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan meget vel give det ærede Medlem Ret i, at det maa være en meget nedslaaende, jeg kan gerne sige aandsfortærende Beskæftigelse, at sidde saaledes Dag ud og Dag ind paa Sessionen for at se paa, at alt gaar rigtigt til, hvilket det i Reglen ogsaa gør. Det er aabenbart en af de Skyggesider ved at være Borgmester eller Raadsherre, som bekræfter den velbekendte Regel, at der er ingen Roser uden Torne. Jeg skal gerne være det ærede Medlem

behjælpelig med et Forsøg paa at skære disse Torne bort, hvis det kan gøres uden Skade til nogen Side, men for at kunne udtale noget bestemt derom, vil det være nødvendigt for mig nærmere at undersøge de Grunde, som i 1869 har foranlediget Lovgivningsmagten til at gaa bort fra det System, at Magistratspersoner kunne møde ved en Slags Fuldmægtige, og gaa over til personligt Møde, og til en Undersøgelse af, om de Grunde, som den Gang have ledet til en Forandring i den da bestaaende Tilstand, ere af en saadan Beskaffenhed, at der fremdeles er tilstrækkelig Anledning til at tillægge dem en saa stor Vægt. Jeg kan altsaa ikke i Dag udtale noget bestemt om Spørgsmaalet, og mener heller ikke, at det er et Spørgsmaal, der bør løses sammen med det her foreliggende Lovforslag, men jeg skal meget gerne have Opmærksomheden henvendt derpaa, og om jeg finder det muligt, senere, maaske allerede i denne Samling eller dog i næste Samling, i saa Fald fremkomme med et Lovforslag desangaaende.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 72 i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895.

(Lovforslaget som vedtaget i Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 743—44).

Sagen sattes under Forhandling.

Patursson: Jeg skal tillade mig at takke den højtærede Justitsminister for Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, som gaar ud paa en forandret Affattelse af § 72 i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 10. April 1895, saaledes at Loven kan komme i Overensstemmelse med den danske Lov af 20. Marts 1901. Forslaget er anbefalet af Lagtinget og vedtaget i det andet Ting, og jeg vil tillade mig at anbefale det til videre, uforandret Fremme i dette Ting.